

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/279/2018
Identifikačné číslo spisu:	8715210555
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8715210555.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej P. X. Q., bytom V., Š. XXX, o zaplatenie 4.336,45 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18 C 35/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. marca 2018 sp. zn. 3 Co 164/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia nesplatennej časti úveru s príslušenstvom, ktorý jej bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy uzavretej dňa 26. augusta 2013.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 1. júna 2017 č. k. 18 C 35/2015-94 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 4.336,45 €, úrok vo výške 196,62 € a 5 % úrok z omeškania zo sumy 4.533,07 € od 25.6.2015 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že stranám nepriznal ich náhradu.

3. Proti zamietajúcemu výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 13. marca 2018 sp. zn. 3 Co 164/2017 tak, že ho v odvolaní napadnutej časti potvrdil a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Proti potvrdzujúcej časti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila s poukazom na § 421 ods. 1 písm. c) a § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že sa jedná o nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (žalobkyňa celkom zrejme mala na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a nie § 421 ods. 1 písm. c), ako formálne uviedla vyššie, pozn.).

Výčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že úrok z istiny jej prináleží iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla preto rozsudok odvolacieho a prvoinštančného súdu v napádanom rozsahu zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadрила.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené úrokom z omeškania v sume 2,15 € a ročným úrokom vo výške 15,90 % zo sumy 4.336,45 € od 25. júna 2015 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (21. mája 2018) výška príslušenstva nepresiahla sumu 2.080,- €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (31. augusta 2015) bola 380,- € [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3.800,- €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP vylúčená podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP.

10. Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti (napr. 6 Cdo 191/2018, 6 Cdo 42/2018, ale tiež 7 Cdo 256/2018, či 1 Cdo 124/2018) už uviedol, že „[i] keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) CSP. Účelom zníženia majetkového cenového v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania spotrebiteľa i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenový sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak

dovolaťom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolaťom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenús vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnu diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní“.

11. Na podporu uvedeného názoru, preferujúceho účel (zákona) zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochrannou slabšej strany (bod 10) najvyšší súd poukazuje aj na čl. 3 CSP v spojitosti s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. V neposlednom rade na rovnakom základe je stanovená aj povinnosť platenia súdneho poplatku (zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, pozn.), ktorá sa, rovnako zvyrazňujúc uvedený účel, viaže na osobné (spotrebiteľa) a nie vecné (konanie so spotrebiteľom) oslobodenie (7 Cdo 256/2018).

12. Žalobkyňa v dovolaní poukazovala tiež na ustanovenie § 420 písm. f) CSP. Tento dovolací dôvod (okrem jeho formálneho označenia, pozn.) však neodôvodnila (pozri bod 4), t.j. neuviedla, v čom dôvody zmätočnosti napadnutého odvolacieho rozhodnutia spočívajú. Najvyšší súd preto žalobkyňou takto uplatnený dovolací dôvod nemohol preskúmať (§ 431 v spojení s § 440 CSP).

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) a § 447 písm. f) CSP ako neprípustné a nevymedzené spôsobom uvedeným v § 431 CSP odmietol.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že inak úspešná žalovaná nemá nárok na ich náhradu, keďže jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.